

Als ik in Saint-Ferme aankom loop ik Henri-Pierre tegen het lijf. Hij komt evenwel uit een andere richting. Blijkt dat hij verloren gelopen is en vandaag 6 km extra heeft moeten afleggen.

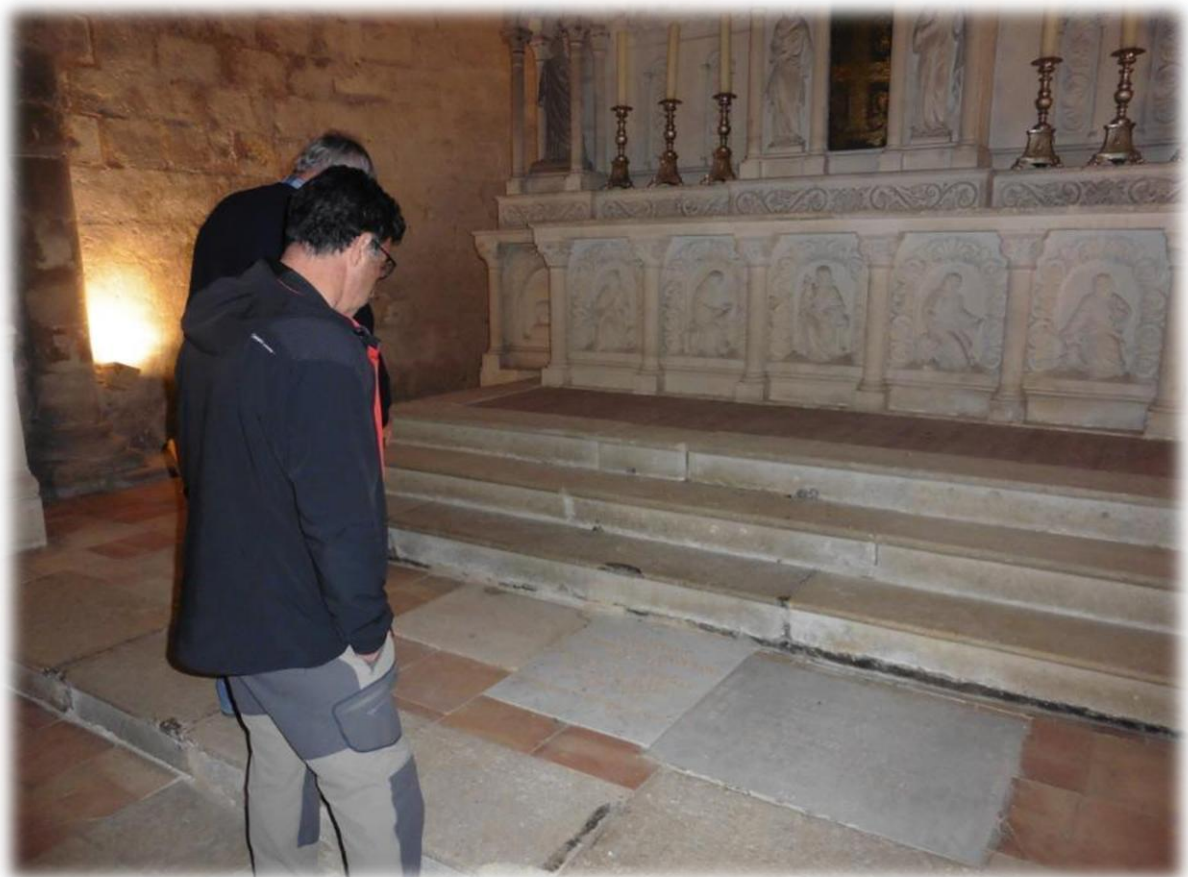
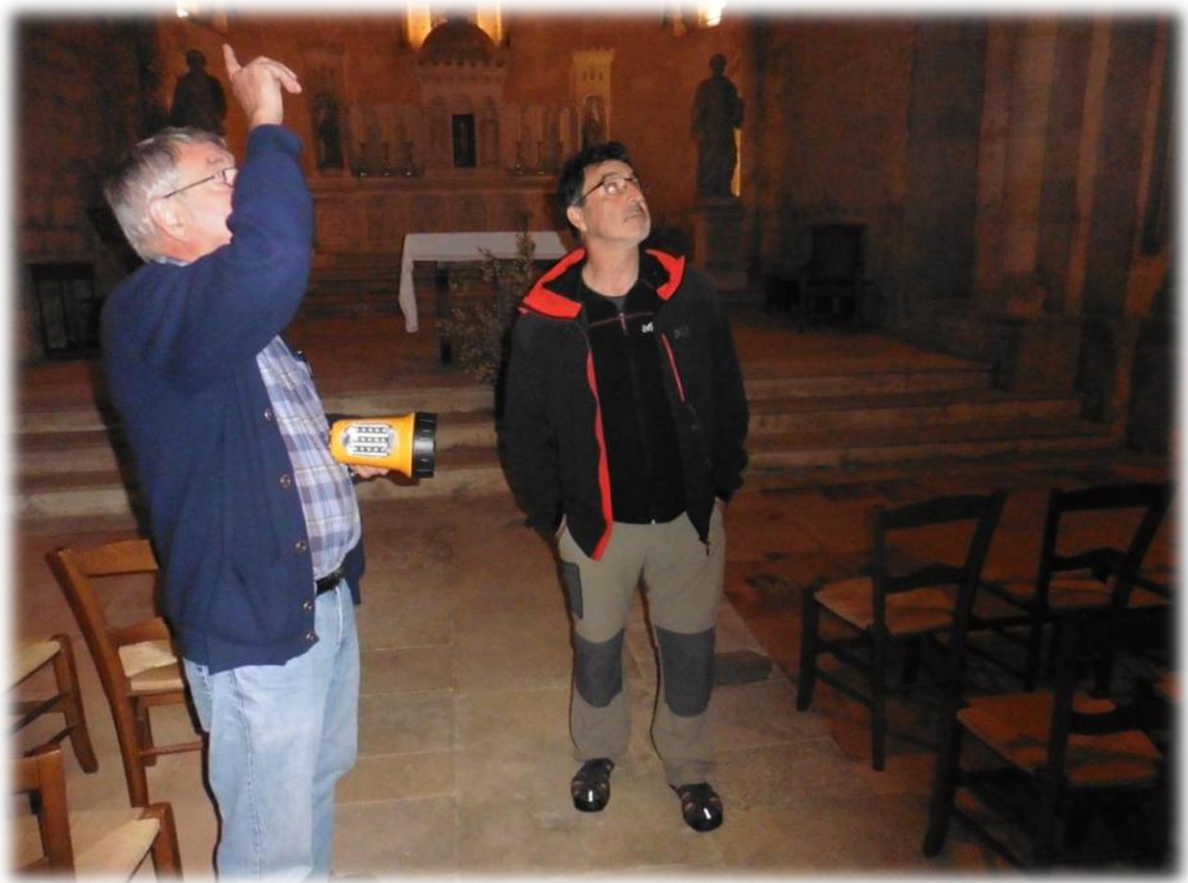

Saint Ferme heeft een prachtige gîte die eigendom is van de Vrienden van Vézelay. De gîte wordt uitgebaat door vrijwilligers, telkens voor een periode van 15 dagen. De gîte wordt momenteel gerund door Jacques en Monique die de gîte meerdere malen per jaar runnen.

Het gemeentehuis en de kerk bevinden zich in de oude abdij van Saint-Ferme. Voordat de verantwoordelijke van de gemeente alles in het gebouw dient af te sluiten dient hij zich eerst te begeven naar de gîte om een rondleiding aan te bieden aan de pelgrims.

Dinsdag 21 april 2015

- Van : Saint-Ferme
- Naar : La Réole
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Afstand : 20 km
- Duur : 5 uur

Na het ontbijt neem ik afscheid van pelgrim Henri-Pierre, links met naast hem het echtpaar Jacques en Monique

Ik verlaat nu de vallei van de Dordogne. De rivier Dordogne ontspringt in Mont-Dore in de buurt van Clermont-Ferrand en mondt uit in de Atlantische Oceaan nabij Royan. Ze heeft een lengte van 490 km en sedert 2012 is het gehele stroomgebied van de Dordogne geclassificeerd als biosfeerreservaat.

In Roquebrune hou ik even halt aan de restanten van de Commanderie van de Hospitaalridders uit de 12de eeuw. Ze is nu verbouwd tot kerk en gemeentehuis.

In La Réole is er enkel pelgrimsonderdak bij particulieren. Jacques en Monique, de hospitaliers van de vorige refuge, hebben voor ons gereserveerd bij een tachtigjarige dame.

Zowel Henri-Pierre als ikzelf krijgen een eigen kamer. De gastvrouw, ik geloof dat ze Nicole heet, verschaft al 25 jaar onderdak aan pelgrims. Ze gaat deze avond ook voor mij koken. Henri-Pierre heeft er niet al te veel vertrouwen in en gaat uit eten.

De vroegere benedictijnenabdij (17de en 18de eeuw) is nu omgebouwd tot klooster, gemeentehuis en museum.

Plots krijg ik groot nieuws van het thuisfront. Ik ben voor de derde keer opa geworden! Feylien heet ze en ze is drie weken te vroeg geboren maar alles ik in orde.

La Réole is een prachtige stad, gelegen aan de Garonne. De Garonne ontspringt in de Spaanse Pyreneeën en mondt uit in de Dordogne nabij Bordeaux. De rivier heeft een lengte van 647 km en is gedeeltelijk bevaarbaar.

Aan de voordeur van onze gastvrouw hangt er een Jacobsschelp. De brievenbus heeft haar echtgenoot zaliger nog zelf gemaakt.

Woensdag 22 april 2015

- Van : La Réole
- Naar : Bazas
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Afstand : 32 km
- Duur : 8 uur

Ik steek de brug over de Garonne over en verlaat La Réole.

Ik ben terug vertrokken vóór Henri-Pierre. Op de pelgrimsweg stap ik graag alleen en ik laat dit dan ook steeds weten aan de andere pelgrims. Als we elkaar onderweg ontmoeten stap ik wel verder met de andere pelgrim(s).

Reeds van ver krijgt de pelgrim zicht op de hoger gelegen gothische kerk Saint-Antoine (17de eeuw), van het oude klooster van de Hospitaalridders van Sint-Antonius in het dorpje Pondaurat.

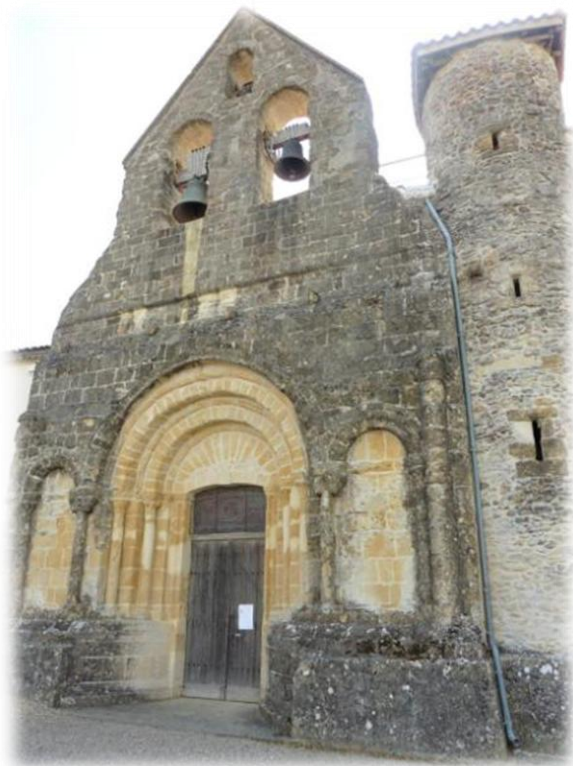

De pelgrimsweg gaat in Pondauret over de 13de eeuwse brug over de Bassane langs de oude watermolen.

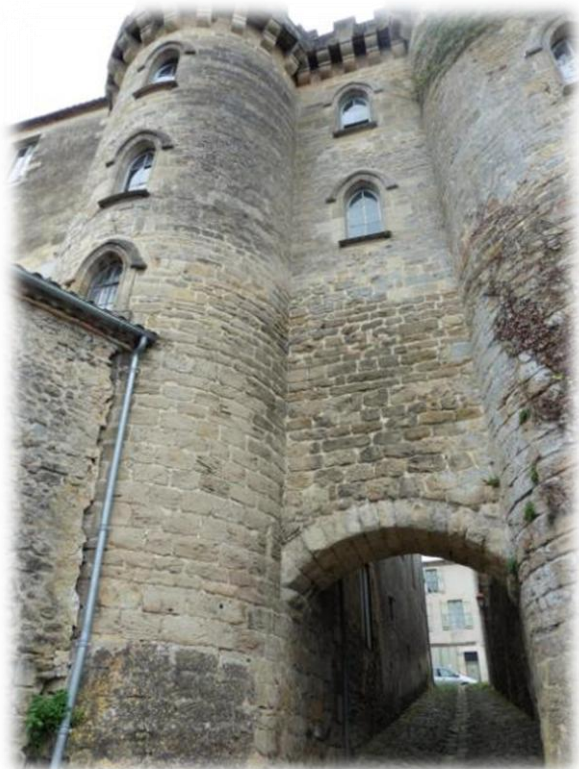
Even later merk ik Henri-Pierre op. Hij komt van een geheel andere kant en is terug verloren gelopen. Samen stappen we verder.

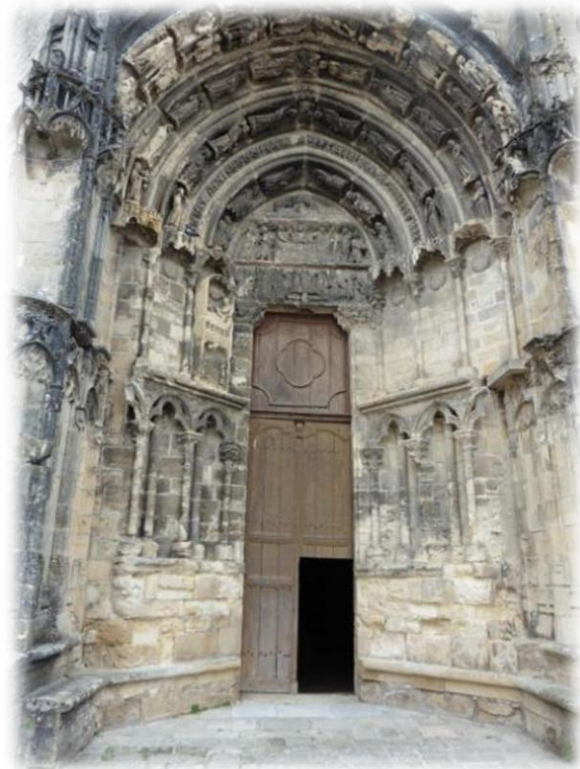
Ons eindpunt vandaag is de stad Bazas. Samen met Henri-Pierre begeef ik mij naar de toeristische dienst. Blijkt dat de refuge volzet is. We kunnen echter wel terecht bij een particulier en we krijgen het adres.

Als we ter plaatse komen denken we dat we een verkeerd adres gekregen hebben. Ik stuur alvast Henri-Pierre voorop om navraag te doen. Het adres blijkt echter te kloppen. We krijgen een kamer aangeboden in een echt kasteel.

Ik voel me heel even een kasteelheer. Het kasteel wordt slecht door twee mensen bewoond, het echtpaar Georges en Sabine. Het kasteel heeft drie verdiepingen, heeft 2 kelders en heeft een bewoonbare oppervlakte van 900 vierkante meter.

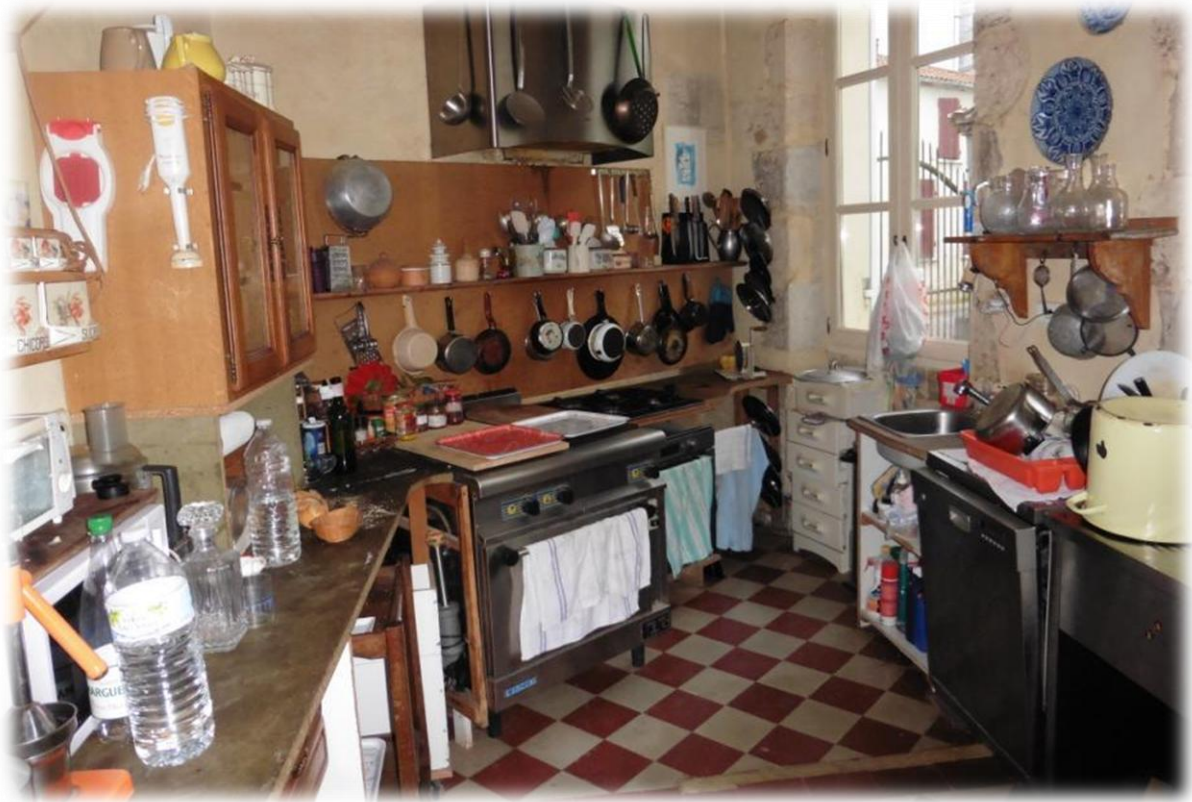

Als de poes wil slapen zoekt ze wel een warm plaatsje op. De voormalige kathedraal van Bazas is een aan Johannes de Doper gewijde rooms-katholieke kerk. De fraaie portalen uit de 13de eeuw zijn grotendeels gespaard gebleven tijdens de Godsdienstoorlogen en de Revolutie.

We mogen 's avonds mee aanschuiven aan tafel in de grote keuken van het kasteel. Georges staat tevens in voor de bewegwijzering van het gedeelte van de pelgrimsroute die we vandaag gelopen hebben. Henri-Pierre haalt er meteen zijn boekje bij. Hij toont George de plaatsen aan waar de bewegwijzering beter kan.

Donderdag 23 april 2015

- Van : Bazas
- Naar : Le Billon
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Afstand : 34 km
- Duur : 9 uur

De eigenaars van het kasteel zijn heel eenvoudige mensen en hebben er geen moeite mee om mee op de foto te staan. Voor we vertrekken noteert Georges nauwgezet onze gegevens in een schriftje. Wij zijn pelgrim nr 6 en 7 die dit jaar onderdak hebben gekregen bij hen.

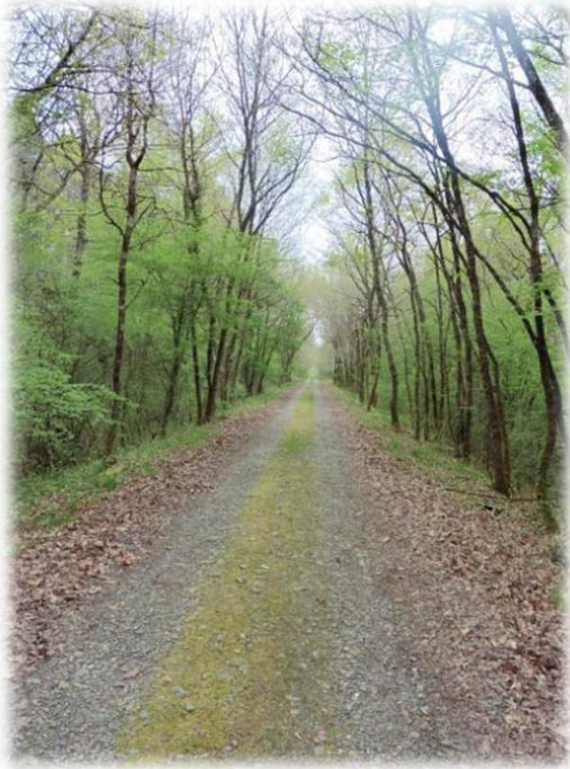

Henri-Pierre heeft om 09.00 uur gebeld naar het gemeentehuis van Captieux om 2 slaappleatsen te reserveren in de gemeentelijke refuge. Nu is hij er zeker van dat wij beiden terecht kunnen in de refuge.

We hebben vandaag een regendag en ik heb dan ook niet veel foto's gemaakt. Als we in Captieux aankomen gaan we in het restaurant tegenover het gemeentehuis een dagschotel eten.

Van in het restaurant heb ik zicht op de ingang van het gemeentehuis en ik zie de ene na de andere pelgrim het gemeentehuis binnen gaan maar ik zie er geen enkele buiten komen. Naderhand zal blijken dat de refuge achter het gemeentehuis gelegen is. Henri-Pierre zegt dat ik mij geen zorgen hoeft te maken, dat onze plaatsen gereserveerd zijn. Na het restaurantbezoek begeven we ons naar het gemeentehuis waar we vernemen dat alle bedden in de refuge bezet zijn. Er zijn wel nog twee plaatsen (die wij hadden gereserveerd) maar dat is enkel voor pelgrims die een matje of matrasje bij zich hebben. Voor mij geen probleem want ik heb mijn matje bij. Henri-Pierre heeft echter geen matje en dient nu nog 8 km verder te gaan voor een slaapplek. Ik heb dan maar beslist om samen met hem naar de volgende slaapplek te stappen.

8 km verder in Le Billon vinden we, midden in de velden, het huisje van onze gastvrouw. Ze is 90 jaar. Ze runt de boerderij nog steeds al laat ze het werk met de tractor over aan een jongere man. Ze rijdt ook nog met de auto want hoe kan ze anders boodschappen doen?

Vrijdag 24 april 2015

- Van : Le Billon
- Naar : Roquefort
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Afstand : 28 km
- Duur : 7 uur

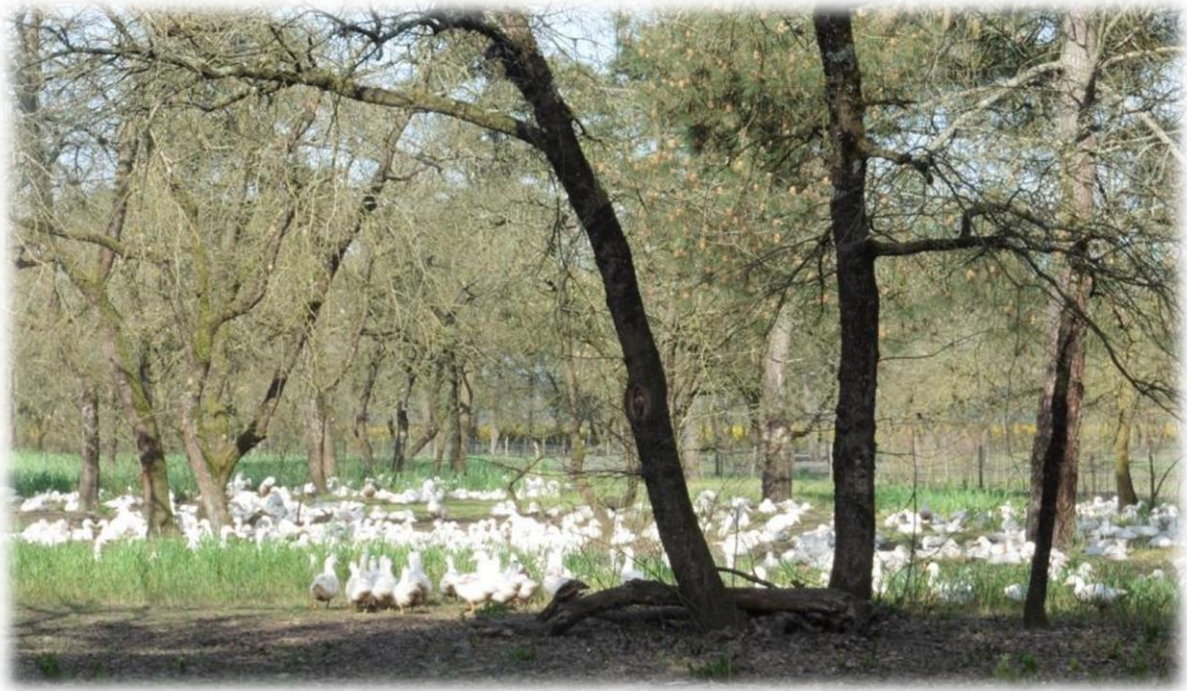
Voor we vertrekken legt het oude vrouwtje ons de weg uit. Ze blijft ons ook nakijken om te zien of we wel de goede weg op gaan. Zij verschaft al meer dan 50 jaar onderdak aan pelgrims. Koken doet ze echter niet meer voor de pelgrims. Maar de pelgrim mag wel gebruik maken van haar keuken.

Even iets over de eigenlijke pelgrimsweg. St-Jacob was een van de apostelen van Jezus, beter bekend als de apostel Jacobus. Hij zou gestorven zijn in het jaar 44 van onze jaartelling.

Zijn lichaam zou op een schip gelegd zijn dat dan op zijn beurt aangespoeld is in Noord-Spanje. Zijn lichaam werd tenslotte begraven op een 25ste juli, dat is nu de feestdag van deze heilige. Pas in de 9de eeuw werd zijn graf ontdekt en er werd een basiliek gebouwd op de plaats van zijn graf.

Even iets over de sint-jakobsschelp. Vroeger had deze schelp een geheel andere naam. Pelgrims spraken onderling af om een schelp te dragen op een zichtbare plaats zodat pelgrims elkaar zouden herkennen.